

[Victor Gram.]

derefter, var med modsat fortegn. Da var det det kommunistiske system, der forsøgte at følge i det fodspor, som nazisterne havde trådt over de europæiske demokratier. Det var det, der skete, og det var det, der medførte den ændring i situationen, som hele udviklingen siden har båret præg af. Det var baggrunden for alle vore bestræbelser i disse år for at skabe en sikring imod dem, der forsøgte at trampe vor frihed og vor selvstændighed ned.

Det er imidlertid alt sammen noget, som det ærede medlem aldeles udmærket kender; han har selv været, om jeg så må sige, temmelig stærkt engageret netop i den linje, der har forårsaget denne udvikling, og jeg synes, det ærede medlem skulle tænke lidt nærmere over dette, før han hopper ud på det demagogiske overdrev, som han balancerede på i dag.

Jeg vil gerne slutte med i tilknytning til mine bemærkninger i første omgang at sige, at det forekommer mig rigtigst, at det store flertal, som jeg formoder der vil være i denne sal for denne afgørelse, får lejlighed til som afslutning på debatten om de redegørelser, som den højtærede udenrigsminister og den højtærede forsvarsminister har givet her i dag, at give sit standpunkt til kende, og derfor vil jeg tillade mig på de ærede medlemmer hr. Per Federspiels, hr. Ole Bjørn Krafts, hr. Helge Larsens, hr. Iver Poulsens og egne vegne at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager regeringens redegørelser til efterretning og godkender regeringens beslutning om oprettelsen af en enhedskommando for den sydlige del af NATOs nordregion, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Per Federspiel: Jeg skal ikke forlænge denne debat. Jeg er ganske enig med både den højtærede udenrigsminister og den højtærede forsvarsminister om, at hele dette spørgsmål i og for sig kunne afgøres

administrativt, men det er vel rigtigt efter de forhandlinger, der har været i det høje ting, at folketinget får lejlighed til at træffe denne afgørelse.

Jeg har forstået, at adskillige medlemmer af det høje ting giver deres tilslutning til denne afgørelse med en vis modvilje. Jeg bemærkede det ærede medlem hr. Helge Larsens udtalelser om, at når vi nu engang skal leve sammen med tyskere o. s. v. Jeg vil her gerne slutte mig til de kloge bemærkninger, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen fremsatte.

Det er mit indtryk, at der har været betydelige rivninger inden for det radikale parti, hvor et af to onder måtte vælges: om man ville vælge regeringen, eller om man ville vælge at gå mod NATO. Disse to grupper har vel stået nogenlunde lige. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der, da jeg læste referatet af det radikale hovedbestyrelsesmøde, var meget, som, hvad enten man så på den ene eller den anden fløj af det radikale parti, mindede mig om historien om den gamle engelske bonde, der på sit dødsleje fik besøg af præsten, som spurgte ham, om han ville afsværge djævelen og alt hans væsen. Dertil svarede bonden: ja men hr. pastor, det er vel ikke det rette tidspunkt at skaffe sig nye fjender på.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for det forslag, der er fremsat om overgang til næste sag på dagsordenen.

Ole Bjørn Kraft: Man siger, at man må ikke genere et dyr, når det skifter ham, eller et menneske, når det er i færd med at skifte sin opfattelse. Jeg skal derfor ikke gå ind i nogen lang diskussion med det ærede medlem hr. Helge Larsen, men det er dog nødvendigt for mig på baggrund af de udtalelser, han fremsatte her, at sige, at nu må der ikke danne sig nogen myte om, at det var det radikale venstre, der fik ændret f. eks. kommandoordningen under enhedskommandoen, kommandoorganisationen, således at den blev en NATO-kommando med international status, for det har hele tiden været meningen.

Ligeledes er det ikke rigtigt — således som jeg forstod det ærede medlem mente det — at det ærede medlem har haft nogen